

Павелъ вдигна бистрото стотаче съ рубиновото вино къмъ прозореца за да види цвѣта му и като благослови за добро виждане — шишенцето загългълка въ жеднитѣ му уста.

Преполвилъ го, Павелъ постави стотачето на масата; примрежи клепачи и замляска съ езикъ за да почувствува силата и букета на виното.

— Бива си го! — се произнесе Павелъ.

— У мене лоша стока нѣма.

Павелъ допи и останалото.

— Хайде, отъ мене мезето: жена, я отрѣжи отъ пастармата!

— А отъ мене още по едно,
— заржча Павелъ.

— Тѣй те искамъ. Да видя и азъ паритѣ ти какви сж.

— Щомъ имашъ такова винце — ще бактисашъ отъ мене.